

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση σύμβασης για τη ναυτική έρευνα και διάσωση 1979»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

σιακές απαιτήσεις, τύποι αναφορών, χρήση συστημάτων).
4. Ειδικότερα κατά άρθρο προβλέπονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Αναφέρεται στην κύρωση της Σύμβασης.

Άρθρο 2

Επιβεβαιώνονται τα όρια της περιοχής ευθύνης της Ελλάδας για ναυτική έρευνα και διάσωση. Τα όρια αυτά γνωστοποιήθηκαν αρχικά στον IMO στις αρχές του 1975, επιβεβαιώθηκαν μεταγενέστερα όταν χρειάστηκε και αναφέρονται στην πρόσφατη έκδοση της εγκυκλίου SAR3/Circ.3 του IMO. Κατά την υπογραφή της Σύμβασης την 20.8.80 κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του IMO επιφύλαξη το κείμενο της οποίας στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

• Όσον αφορά την Ελλάδα, η περιοχή έρευνας και διάσωσης που αναφέρεται στην παρ. 2.1.4. και 2.1.5 του παραρτήματος της παρούσας Σύμβασης είναι η περιοχή, στα όρια της οποίας η Ελλάδα έχει ήδη αναλάβει ευθύνη για σκοπούς έρευνας και διάσωσης που καθορίστηκε σύμφωνα με τη σχετική Σύμβαση του Σικάγου για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία της 7ης Δεκεμβρίου 1944 και τον Κανονισμό 15 του Κεφαλαίου V της Διεθνούς Σύμβασης για την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα της 7ης Ιουνίου 1960 (SOLAS 1960). Η περιοχή αυτή γνωστοποιήθηκε στον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό με το έγγραφο αριθμ.44/7.1.75 του Ελληνικού Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και η Ελλάδα διενεργεί συνεχώς επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης στην ανωτέρω περιοχή».

• As far as Greece is concerned, the search and rescue region referred to in paragraphs 2.1.4 and 2.1.5 of the annex to the present convention is the region within which Greece has already assumed the responsibility for search and rescue purposes, established in accordance with the relevant Chicago Convention on International Civil Aviation of 7 December 1944 and the regulation 15 of chapter V of the International Convention for Safety of Life at Sea of 17 June 1960 (SOLAS 1960). Such region was notified to the International Maritime Organization by the document No 44/7.1.1975 of the Greek Ministry of Mercantile Marine and Greece has been continuously carrying out within it search and rescue operations».

Άρθρο 3

Ορίζεται η διαδικασία τροποποίησης των άρθρων της Σύμβασης και των παραγράφων του παραρτήματός της.

Άρθρο 4

Καθορίζονται οι αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή του νόμου αυτού και της Σύμβασης.

Η αρμοδιότητα για την εφαρμογή της σύμβασης για ναυτική έρευνα και διάσωση ανατίθεται στις υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας. Η αρμοδιότητα για την εφαρμογή του νόμου ανατίθεται στο Υ.Ε.Ν. σε συνεργασία με το Υ.Ε.Θ.Α. όπου και όπως ο νόμος ορίζει.

Άρθρο 5

Ανατίθεται ο συντονισμός των υπηρεσιών ναυτικής και αεροπορικής έρευνας και διάσωσης στο Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης με έδρα το Υ.Ε.Ν. και Επόπτη ανώτατο ή ανώτερο αξιωματικό Λ.Σ.. Προβλέπεται με υπουργικές αποφάσεις να ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την εποπτεία και αποτελεσματική λειτουργία του Κέντρου καθώς και η ίδρυση Υποκέντρων.

1. Η Ελλάδα, χώρα από παράδοση θαλασσινή και ναυτιλιακή, έχει από πολλά χρόνια δημιουργήσει ειδική οργάνωση για τη διεξαγωγή της ναυτικής έρευνας και διάσωσης. Η παροχή βοήθειας σε πρόσωπα που κινδυνεύουν στη θάλασσα εξασφαλίζεται στο χώρο ευθύνης μας από το ενοποιημένο Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης (Κ.Σ.Ε.Δ.) που δημιουργήθηκε μετά τη συνένωση του ναυτικού και αεροπορικού κέντρου συντονισμού έρευνας και διάσωσης και εδρεύει στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας από το Σεπτέμβριο του 1987. Το ενοποιημένο Κ.Σ.Ε.Δ. για την καλύτερη δυνατή απόδοση βρίσκεται σε στενή συνεργασία με τους άλλους κλάδους των ενόπλων δυνάμεων, οργανισμούς και ιδιωτικούς φορείς. Με την οργάνωση και συνεργασία αυτήν, η χώρα μας κατά μεγάλο μέρος ακολούθησε διεθνή πρότυπα και ουσιαστικά εφήρμοξε και εξακολουθεί να εφαρμόζει σύστημα ανάλογο προς αυτό που καθιερώνεται με τη διεθνή σύμβαση, αφού στον ελληνικό χώρο ναυτικής έρευνας και διάσωσης όλες οι κλησεις βοήθειας, είτε προέρχονται από ελληνικά είτε από ξένα πλοία, έβρισκαν και βρίσκουν άμεση ανταπόκριση και κινητοποίηση που καταλήγει κατά κανόνα σε θετικά αποτελέσματα.

2. Όσον αφορά το θέμα της ναυτικής έρευνας και διάσωσης, ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (IMO-International Maritime Organization) συγκάλεσε διεθνή διάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Αμβούργο από 9 έως 27 Απριλίου 1979 έτσι, ώστε να εξασφαλιστεί ότι όλες οι παράκτιες χώρες θα αναλάβουν στο χώρο ευθύνης τους την οργάνωση Υπηρεσιών για την προστασία της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα. Καρπός της διάσκεψης αυτής υπήρξε η Διεθνής Σύμβαση «για ναυτική έρευνα και διάσωση 1979», η οποία υπογράφηκε από τη χώρα μας στο Λονδίνο την 20ή Αυγούστου 1980, με τον όρο της κύρωσης και με επιφύλαξη στις παραγράφους 2.1.4 και 2.1.5.

3. Η Διεθνής αυτή Σύμβαση καθορίζει τις γενικές αρχές οργάνωσης, δράσης και συνεργασίας των παράκτιων Κρατών για παροχή βοήθειας σε πρόσωπα που κινδυνεύουν στη θάλασσα και αποτελείται από τα ακόλουθα τμήματα:

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ 1: Γενικές διατάξεις (γενικές υποχρεώσεις, άλλες συνθήκες και ερμηνεία, τροποποιήσεις, καταγγελία, κατάθεση και υπογραφή, γλώσσες, υπογραφή - επικύρωση - αποδοχή - προσχώρηση, θέση σε ισχύ)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Όροι και ορισμοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Οργάνωση (ρυθμίσεις για την παροχή και τον συντονισμό υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης, συντονισμός των ενδοκλιτικών έρευνας και διάσωσης, ίδρυση των κέντρων και υποκέντρων συντονισμού διάσωσης, καθορισμός των μονάδων διάσωσης, ευκολίες και εξοπλισμός των μονάδων διάσωσης).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Συνεργασία (συνεργασία μεταξύ των Κρατών, συντονισμός με αεροναυτικές υπηρεσίες).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Προπαρασκευαστικά μέτρα (απαιτήσεις πληροφόρησης, σχέδια ή οδηγίες επιχειρήσεων, ετοιμότητα μονάδων διάσωσης).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Διαδικασίες επιχειρήσεων (πληροφορίες σχετικά με έκτακτες ανάγκες, φάσεις έκτακτης ανάγκης, διαδικασίες για κέντρα ή υποκέντρα συντονισμού διάσωσης κατά τη διάρκεια των φάσεων έκτακτης ανάγκης, συντονισμός σε περίπτωση που εμπλέκονται δύο ή περισσότερα μέρη, λήξη και αναστολή των επιχειρήσεων διάσωσης, συντονισμός ενεργειών έρευνας και διάσωσης στο χώρο ατυχήματος, καθορισμός και ευθύνες του διοικητή στο χώρο ατυχήματος, καθορισμός και ευθύνες του συντονιστή έρευνας επιφανείας, αρχική ενέργεια, περιόχες έρευνας, μέθοδοι έρευνας, επιτυχής έρευνα, ανεπιτυχής έρευνα).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Συστήματα αναφοράς πλοίων (γενικά, επιχειρη-

Άρθρο 6

Προβλέπεται η διάθεση και επιχειρησιακός έλεγχος πλωτών και εναέριων μέσων έρευνας και διάσωσης από το Κ.Σ.Ε.Δ. και τα της συνδρομής με μέσα άλλων εμπλεκομένων υπηρεσιών. Επίσης προβλέπεται η δυνατότητα εγκατάστασης και λειτουργίας ίδιων τηλεπικοινωνιών συστημάτων και δικτύων από τους αρμόδιους φορείς για έρευνα και διάσωση.

Άρθρο 7

Προβλέπεται η δυνατότητα εθελουσίας προσφοράς στην έρευνα και διάσωση.

Άρθρο 8

Καθορίζεται ότι η ρύθμιση λεπτομερειών για την εφαρμογή του νόμου αυτού και της Σύμβασης γίνεται με προεδρικά διατάγματα.

Άρθρο 9

Καθορίζεται η έναρξη εφαρμογής της Σύμβασης.

Άρθρο 10

Αναφέρεται στο χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου.

5.-Η Σύμβαση τέθηκε διεθνώς σε ισχύ την 22.6.1985 και μέχρι την 11.7.1988 είχε κυρωθεί από 35 χώρες.-

Αθήνα, 21 Φεβρουαρίου 1989.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΑΡΑΝΤΙΤΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση σύμβασης για τη ναυτική έρευνα και διάσωση

Άρθρο 1

Κύρωση

Με την επιφύλαξη που αναφέρεται στο άρθρο 2 του νόμου αυτού, κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος η «Διεθνής σύμβαση για τη ναυτική έρευνα και διάσωση 1979», που υπογράφηκε στο Αμβούργο την 27η Απριλίου 1979 μαζί με το παράρτημα που επισυνάπτεται, τα κείμενα των οποίων σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχουν ως εξής:

INTERNATIONAL CONVENTION ON MARITIME SEARCH AND RESCUE, 1979

THE PARTIES TO THE CONVENTION,

NOTING the great importance attached in several conventions to the rendering of assistance to persons in distress at sea and to the establishment by every coastal State of adequate and effective arrangements for coast watching and for search and

rescue services,

HAVING CONSIDERED Recommendation 40 adopted by the International Conference on Safety of Life at Sea, 1960, which recognizes the desirability of co-ordinating activities regarding safety on and over the sea among a number of intergovernmental organizations,

DESIRING to develop and promote these activities by establishing an international maritime search and rescue plan responsible to the needs of maritime traffic for the rescue of persons in distress at sea,

WISHING to promote co-operation among search and rescue organizations around the world and among those participating in search and rescue operations at sea,

HAVE AGREED as follows:

Article I

General obligations under the Convention

The Parties undertake to adopt all legislative or other appropriate measures necessary to give full effect to the Convention and its Annex, which is an integral part of the Convention. Unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention constitutes at the same time a reference to its Annex.

Article II

Other treaties and interpretation

(1) Nothing in the Convention shall prejudice the codification and development of the law of the sea by the United Nations Conference on the Law of the Sea convened pursuant to resolution 2750 (XXV) of the General Assembly of the United Nations nor the present or future claims and legal views of any State concerning the law of the sea and the nature and extent of coastal and flag State jurisdiction.

(2) No provision of the Convention shall be construed as prejudicing obligations or rights of vessels provided for in other international instruments.

Article III

Amendments

(1) The Convention may be amended by either of the procedures specified in paragraphs (2) and (3) hereinafter.

(2) Amendment after consideration within the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (hereinafter referred to as the Organization):

- (a) Any amendment proposed by a Party and transmitted to the Secretary-General of the Organization (hereinafter referred to as the Secretary-General), or any amendment deemed necessary by the Secretary-General as a result of an amendment to a corresponding provision of Annex 12 to the Convention on International Civil Aviation, shall be circulated to all Members of the Organization and all Parties at least six months prior to its consideration by the Maritime Safety Committee of the Organization.
- (b) Parties, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Maritime Safety Committee for the consideration and adoption of amendments.
- (c) Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Parties present and voting in the Maritime Safety Committee on condition that at least one third of the Parties shall be present at the time of adoption of the amendment.
- (d) Amendments adopted in accordance with sub-paragraph (c) shall be communicated by the